

aansluiting bij zijn vorigen brief van 13 Januari 1867 aan denzelfde, waarin hij dezen gemeld had:

1°. dat de „autorisatie tot slooping der kerk” den vorigen dag bij kerkvoogden was ingekomen.

2°. dat de aanneming van de slooping nog door Gedeputeerde Staten moest worden goedgekeurd.

3°. dat vóór het afbreken der oude kerk een noodkerk zou worden gebouwd, die zeker niet voor het laatst der maand Februari gereed zou zijn.

4°. dat alleen de kerk en niet de toren zou worden afgebroken ¹⁾.

Bedoelde Commissie had namelijk 11 Januari 1867 reeds den burgemeester een rappel gestuurd, bezorgd als zij was om toch vooral zoo vroeg mogelijk ingelicht te worden, „opdat zij intijds gelegenheid erlange tot een onderzoek òf en zoo ja *wat* en *hoe* er van harentwege moet gehandeld worden, om aan hare roeping in het belang van de *geschiedenis* der oude vaderlandsche kunst te beantwoorden”.

De laatste dienst in het oude kerkgebouw werd gehouden op Zondag 3 Maart 1867 en toen werd met de afbraak een aanvang gemaakt. Dit meldde de burgemeester den volgenden dag nog aan den voorzitter der Commissie.

Wat heeft nu deze zoo actieve Commissie gedaan? Hoe heeft zij op de mededeeling van den burgemeester gereageerd?

Reeds enkele dagen later, 7 Maart, antwoordde de voorzitter, de heer C. Leemans, dat hij zich voorstelde om zich den volgenden dag (Vrijdag den 8sten Maart) „tot een persoonlijk onderzoek naar Charlois te begeven en dáár met den buitengewonen opzichter van den Waterstaat, (hem) tot dat doel door den heer ingenieur Caland aangewezen, in nader overleg te treden”. — Het bezoek vond op den bepaalden dag plaats en de heer Leemans werd door dorps- en kerkbestuur vriendelijk ontvangen en hem zijn onderzoek in alle opzichten gemakkelijk gemaakt. De Commissie had evenwel een „verlangen”, dat zij kerkvoogden 13 Maart schriftelijk kenbaar maakte, terwijl zij tevens den burgemeester verzocht

1) D.w.z. de groote toren; de kleinere toren op het kruis was reeds in 1833 weggebroken. De Regt. blz. 218.